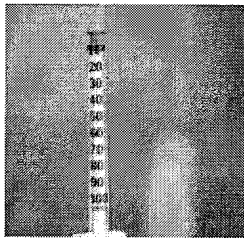

Data del canvi: 28 de febrer

Noves dosis i noves xeringues per a molts diabètics

A partir d'aquest 28 de febrer, algunes persones diabètiques hauran de variar la dosi d'insulina que consumeixen. De les 40 unitats per mil·lilitre que s'han administrat fins ara, passaran a les 100. Per aquest motiu, les xeringues que s'empren per administrar la insulina també han de variar i oferir la graduació fins a les 100 unitats.

Aquest canvi ve donat per les recomanacions de l'Organització Mundial de la Salut i la Federació Internacional de Diabetes. L'objectiu és fer homogeni el sistema d'administració d'insulina a tota la Unió Europea i que qualsevol persona que viatgi per un estat membre no tingui problemes en trobar la seva medicació.

Aquest canvi no afecta a les persones diabètiques que utilitzen els sistemes d'administració tipus ploma, els més habituals a Catalunya, coneguts popularment com a bolígrafs. Cal tenir en compte que el canvi de vials no modifica ni la dosi prescrita, ni la freqüència de l'administració ni el tipus i marca d'insulina que el pacient s'ha d'injectar. De fet, el canvi en l'administració d'insulina només afectarà uns 20.000 diabètics catalans, el 10% del total.

De fet, amb la nova presentació del fàrmac, el pacient s'injectarà dues vegades i mitja menys líquid que fins ara. Per això és imprescindible administrar la nova insulina amb xeringues també noves: una injecció amb les antigues podria portar a una sobredosi que provoqués una hipoglucèmia. Per tal d'evitar errors, el Col·legi de Farmacèutics de Catalunya ha impulsat una campanya amb l'Associació de Diabètics de Catalunya. Per seguretat, recomanen sobretot, no tenir a casa alhora les insulines i xeringues que s'utilitzen ara i les de nova implantació.

Més del 10% dels catalans majors de 30 anys pateixen diabetes

A Catalunya, el 10,4% de la població catalana major de 30 anys pateix diabetis tipus 2 (no dependent de la insulina). La prevalença de la diabetis va augmentant amb l'edat i prop de la meitat dels casos, tant pel que fa a la diabetis coneguda com a la ignorada, se situen en els grups d'edat per sobre dels 65 anys. Pel que fa a la diabetis ignorada, cal tenir en compte que el 40% dels obesos pateix diabetis i no ho sap.

La diabetis mellitus és una malaltia crònica del metabolisme que es detecta, bàsicament, perquè el nivell de glucosa de la sang puja de manera anormal. Aquest augment fa palès que els teixits no aprofiten correctament la glucosa i, si no es compensa, això pot comportar greus complicacions per al malalt, a curt i a llarg termini.

Si la malaltia no és diagnòstica i, per tant, no es tracta, a curt termini el pacient es descompensa, especialment amb d'altres malalties (infeccions, traumatismes, cirurgia,...). Pel que fa a les conseqüències a mig i llarg termini, la diabetis pot provocar o afavorir complicacions diverses, sobretot de tipus i neurològiques.

Anna Garcia, (La Malla) - 21/2/01 8.00